

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Pest Megyei Bíróság a Szecskay Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Szecskay András, 1055 Budapest, Kossuth L. tér 16-17. III. 2.) által képviselt **AUCHAN Magyarország Kft.** (1113 Budapest, Bocskai út 34-146.) **felperesnek** dr. Fülöp Sándor (1185 Budapest, Jeges u. 22.) ügyvéd által képviselt **Lukács András** (2040 Budaörs, Petőfi S. u. 8/B) **alperes** ellen **személyiségi jog megsértésének megállapítása** iránt indult perében meghozta a következő

ítéletet:

A bíróság megállapítja, hogy Lukács András alperes megsértette az AUCHAN Magyarország Kft. felperes jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, amikor a Népszabadság 2005. május hó 12-i számában, „Az AUCHAN csodái” címmel megjelent cikkben azt a valótlan látszatot keltette, hogy az AUCHAN Magyarország Kft. korrupciót követett el a beruházásaival kapcsolatos építési engedélyezési eljárásokban.

A bíróság az alperest a további jogsértéstől eltiltja. Kötelezi, hogy elégtételadásként az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését saját költségén, 15 napon belül jelentesse meg a Népszabadság című napilapban, valamint a Levegő Munkacsoport internetes honlapján.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.000.000.- Ft/azaz: Egymillió forint nem vagyoni kártérítést, továbbá 60.000.- Ft/azaz: Hatvanezer forint perköltséget.

A fentieket meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékhivatal külön felhívására - 60.000.- Ft/azaz: Hatvanezer forint lenem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Ítéltáblának címezve a Pest Megyei Bíróságon lehet 3 példányban előterjeszteni.

A fellebbezési határidő lejárta előtt a felek közösen kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását. A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul. A felek a fenti esetekben tárgyalás tartását kérheti.

Indokolás:

A bíróság a per anyaga alapján az alábbi **tényállást** állapította meg:

Az alperes, aki a Levegő Munkacsoport elnöke, a Népszabadság 2005. május hó 12-én megjelent számának „Fórum” rovatában és a napilap internetes kiadásában cikket tett közzé „Az AUCHAN csodái” címmel. Írásában az AUCHAN magyarországi beruházásaival kapcsolatos „csodák” sorozatát veszi számba.

Elsődlegesen a Budaörsön 1997-ben megkezdett építkezést említi, ahol állítása szerint a bíróság elsőfokos hatályon kívül helyezte az építési engedélyt, az építkezés azonban ennek, továbbá a rendszeres bíróságok ellenére folyamatosan zajlott. Később a bíróság a pereskedő lakók keresetét elutasította, mert a környezetveszélyeztetés megállapításához szükséges

vizsgálatok több millió forintos költségeit nem tudták fedezni. A csodák csodájának nevezi, hogy az 1998-as önkormányzati választásokat követően a képviselőtestület korábbi álláspontját megváltoztatva engedélyezte az MO káposztásmegyeri csomópontjának megépítését, amelyre elsősorban a Dunakeszire tervezett AUCHAN bevásárlóközpontnak volt szüksége. Csodáról ír azzal kapcsolatosan is, hogy a Dunakeszi AUCHAN-hoz egy törvényileg védett lápon keresztül vezető út megépítéséhez a természetvédelmi hatóság többszöri elutasítás után végül megadta a hozzájárulását. A solymári építkezéssel kapcsolatban csodaként említi, hogy a bár a Levegő Munkacsoport időben bejelentkezett ügyfélként, csak 2,5 hónap késéssel kapta meg az értesítést a környezetvédelmi hatóságtól, hogy kiadásra került a környezetvédelmi engedély. Ezt azonnal megfellebbezte, időközben azonban a solymári önkormányzat kiadta az építési engedélyt, és az azonnali leállásra vonatkozó felhívásukat válasza sem méltatta. „Ennél is nagyobb csoda”, hogy ebben az időszakban került kiadásra az új 10-es út első szakaszának környezetvédelmi engedélye amely „véletlenül a solymári bevásárlóközpont mellett halad el”. „Újabb csoda”, hogy a pilisi térség több polgármestere egy emberként szólalt fel az útszakasz megépítése érdekében, településeket elkerülő útnak minősítve azt.

Végül az alperes a cikkét azzal zárja le, hogy „Nem minden országban vannak ilyen csodák. Csehországból még az 1990-es évek közepén kiebrudalták az AUCHAN-t korrupciós ügyletei miatt.”

Az alperes cikke a Levegő Munkacsoport internetes honlapjáról közvetlenül elérhető.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette jó hírnevét, amikor szándékosan olyan látszatot keltett, mintha a felperes korrupció következtében kapott volna különböző beruházásaihoz építési engedélyt, és befolyásolta önkormányzatok útépitési munkálatait. Kérte, hogy a bíróság az alperest tiltsa el a további jogsértésről, továbbá kötelezze elégtételadásra, és ennek keretében jogosítsa fel a felperest Népszabadságban, a Heti Világgazdaságban, illetőleg a Levegő Munkacsoport honlapján az alperes költségére azon közlemény közzétételére, amely tartalmazza a jogsértés megállapítását. Álláspontja az volt, hogy a cikk nyilvánvalóan alkalmas arra, hogy az üzleti életben történő kedvező megítélését hátrányosan befolyásolja. Súlyosan veszélyezteti, illetve károsan érinti a felperes Üzleti lehetőségeit, a fogyasztókban a felperesről a magas színvonalon nyújtott szolgáltatások révén felépített kedvező értéktétele. Erre tekintettel nem vagyoni kárként 1.000.000.- Ft megítélését kérte. Figyelemmel arra, hogy a bírósági megállapítás és az elégtételt adó nyilatkozat megjelentetése hátrányos következményként nem áll arányban az okozott sérelemmel, az alperesi szándékos magatartás vétkességére tekintettel kérte további 1.000.000.- közérdekű célra fordítható bírság kiszabását is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Egy 1996-ban a Liberation című francia napilapban megjelent újságcikkkel kívánta igazolni azt, hogy az AUCHAN-nal szemben korrupciós vádak merültek fel, és emiatt kellett távoznia Csehországból. A cikk tárgyává tett magyarországi esetekkel kapcsolatos jogszabálysértéseket szintén újságcikkekkal, okiratokkal, ügyészégi, bírósági határozatokkal kívánta alátámasztani. Kifejtette azon álláspontját, hogy az alperesi írásban foglaltak a szabad véleménynyilvánítás körébe esnek. Nem látott lehetőséget a Népszabadság, illetőleg a Heti Világgazdaság perben állása nélkül ezen lapokban a helyreigazítás közzétételére. Utalt arra is, hogy ténylegesen az alperesi oldalon a Levegő Munkacsoportnak kellene perben állnia, mert az alperes a cikket mint a Levegő Munkacsoport elnöke írta. Kifogásolta, hogy az alperes nem bizonyította a kár megjelölt összegét, általános kártérítésként pedig az 1.000.000.- Ft-ot eltúlzottnak tartotta.

A felperes keresete az alábbiak szerint túlnyomó részben alapos:

A bíróság elsődlegesen azt rögzíti, hogy a Népszabadságban megjelent írás szerzője kétséget kizáróan az alperes. A cím alatt közvetlenül az ő neve került feltüntetésre és bár a cikk első hasábjának alján valóban utalás történik arra, hogy a Levegő Munkacsoport elnökéről van szó, ebben az utalásban is egyértelműen különválnak egymástól a szerző és a Levegő Munkacsoport, ezért a bíróság nem fogadta el azt a védekezést, mely szerint a megjelentekért nem az alperes, hanem a Levegő Munkacsoport tartozik felelősséggel.

Az ellenkérelemben foglaltakra tekintettel vizsgálta a bíróság a cikk át, hiszen a felperesi kereset azon alapult, hogy az írásban a felperes korruptségára történik utalás, az alperes azonban ezt vitatta.

A Legfelsőbb Bíróság Pk. 12. számú állásfoglalása alapján a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A fentiekből kiindulva a bíróság teljes egészében elfogadta a felperes azon álláspontját, mely szerint a cikk olyan látszatot kelt, mintha a felperes korrupció következtében kapott volna a különböző beruházásaihoz építési engedélyt. Már a cikk címében is megjelenik a csoda szó, és ez ismétlődik újra meg újra az egyes építkezésekkel kapcsolatos történetek leírásában is. A „csoda” kifejezés önmagában arra utal, hogy nem egy megszokott, átlagos, normális dolgról van szó a szerző meglátása szerint. cikk befejező részében pedig – amely általában és jelen esetben is a leírtak értékelésének, következtetések levonásának hangsúlyos helye – magyarázatot is kapunk a csoda fog azáltal, hogy a szerző egyértelműen az AUCHAN csehországi korrupciós ügyeire tesz utalást. Ilyen módon az alperes azt a látszatot kelti, hogy a felsorolt magyarországi esetekben csodák azért történhettek meg, mert a felperes részéről korrupció történt. A korrupció közfelfogás számára nem jelenthet mást, mint megvesztegetést, hivatali visszaélést.

Az Alkotmány 61. §-ának (1) bekezdése a Magyar Köztársaság területén mindenki számára biztosítja a szabad véleménynyilvánítás jogát, ugyanakkor az 59. § (1) bekezdése szerint mindenkit megillet a jó hírnév védelméhez való jog is.

A Ptk. 75. §-ának (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki kötelese tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint pedig a jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A fenti rendelkezések alapján a hírnévrontás megállapítására az olyan valótlan, és a személy hátrányos megítélését kiváltó közlés alkalmas, amely valamely tényt határozottan, vagy burkoltan tartalmaz.

A bíróság a fentiek szerint megállapította, hogy az alperes cikke nem véleményt, hanem tényállítást tartalmaz, mégpedig azt, hogy a felperes, mint a magyarországi AUCHAN áruházak építetője az építési engedélyezési eljárásokban korrupciót járt el. Ez az állítás nyilvánvalóan a felperest sérti, értékelését negatív irányban befolyásolja, ezért objektív valótlanlansága esetében a jogvédelmet megalapozza. A korrupció bizonyítása a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a perben az alperest terhelte, az általa felajánlott okirati bizonyítékok azonban a tényállítást nem támasztották alá. Önmagában ugyanis annak ténye, hogy az egyes építkezésekkel kapcsolatosan a felperes vagy az eljáró hatóságok részéről jogsértések történtek, nem igazolja azt, hogy ezen jogsértések korrupció következményei. Egyetlen újságcikk kétséget kizáróan nem bizonyítja azt sem, hogy a csehországi AUCHAN beruházásokkal kapcsolatosan korrupció merült fel, de ennek jelen perben azért sem volt valódi jelentősége, mert a felperes a keresetet nem emiatt terjesztette elő, hanem azért, mert az alperes a magyarországi esetekkel kapcsolatosan utalt a korrupcióra.

Tekintettel a fentiekre a bíróság a jó hírnév sérelmét a Ptk. 84. § (1) bekezdésének a.) pontja alapján megállapította, és a b.) pont alapján az alperest a további jogsértéstől eltiltotta. A jogsértés további objektív következménye a Ptk. 84. § (1) bekezdésének c.) pontjában meghatározott elégtételadás is. Ennek módjának a meghatározásánál a bíróság azt vette figyelembe, hogy a jogsértés milyen körben vált ismertté, hogyan jutott mások tudomására, ezért az alperest csak a cikket közreadó Népszabadságban, illetőleg a Levegő Munkacsoport honlapján való közzétételre kötelezte. Nem fogadta el azon alperesi védekezést, amely szerint a Népszabadság kiadójának is szükséges a perben állása egy ilyen ítéleti rendelkezés esetén, hiszen az általános gyakorlat alapján a lapok térítés ellenében az elégtételadás szövegét közzéteszik. Hasonlóképpen az általános bírói gyakorlatnak megfelelően döntött a bíróság arról, hogy a közzétételre az alperes köteles. Az esetlegesen szükséges végrehajtási eljárásban kerülhet sor arra, hogy a keresetben foglaltak szerint a felperes az alperes költségén maga járjon el a nyilatkozat közzététele érdekében.

A Ptk. 84. § (1) bekezdésének e.) pontja értelmében az, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint. A Ptk. 355. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a kárért felelős személy köteles az eredeti állapot helyreállítani, ha pedig ez nem lehetséges, vagy a károsult azt alapos okból nem kívánja, köteles a károsult vagyoni és nem vagyoni kárát megtéríteni. A (4) bekezdés alapján, kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést és az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges. A nem vagyoni kártérítés iránti igény elbírálásánál azt kell vizsgálni, hogy a sérelmezett magatartás járt-e olyan következménnyel, hogy az adott személyről kedvezőtlen értékítélet alakuljon ki, illetőleg, hogy a közlés mennyire hatott ki a társadalmi megítélésére. A jogsértéssel okozati összefüggésben nem vagyoni kártérítés megítélésre nem csak akkor van lehetőség, ha a sérelmet szenvedett személy tételesen igazolja nem vagyoni hátrányait, a bíróság ugyanis a Pp. 163. §-ának (3) bekezdése alapján külön bizonyítás nélkül - elfogadja az olyan hátrány bekövetkeztét, amely köztudomású ténynek tekinthető. Jelen esetben a bíróság ilyen köztudomású tényként fogadta el, hogy az alperesi állítás a felperes olyan negatív megítélését eredményezi, amely a nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezést megalapozza, indokoltá teszi. A jogsértés súlyára a felperest ért hátrányra, illetőleg a bírói gyakorlatra utalással a bíróság a Pp. 206. §-ának (3) bekezdése alapján a nem vagyoni kár összegét mérlegeléssel, a keresetben foglaltak szerint alaposnak találta. Közérdekű célra fordítható bírság kiszabását azonban a Ptk. 84. § (2) bekezdése alapján nem ítélte szükségesnek, mert a kártérítés címén megítélt összeg arányban áll a felróható magatartás súlyosságával.

A bíróság a fentiek szerint a felperes keresetének túlnyomó részben helyt adott, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest perköltség fizetésére. Ebben a körben a felperes ügyvédi munkadíját a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése alapján állapította meg. A megállapított ügyvédi munkadíj összege az írást tartalmazza. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illetéket az alperes köteles a Magyar Államnak megfizetni.

Budapest, 2006. április hó 10. napján

dr. Sándor Ottó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: Farkas Sándorné
Hangszalagról leírta 2006. április hó 10. napján Farkas Sándorné írnok.